

Simeon en Hanna

Toen Jezus als klein kind geboren werd, ontving hij zijn naam Jezus niet direct bij de geboorte, maar op de dag van zijn besnijdenis.

Dat lezen we in Luc. 2:21 waar staat:

21 En toen acht dagen vervuld waren, zodat zij Hem moesten besnijden, ontving Hij ook de naam Jezus, die door de engel genoemd was, eer Hij in de moederschoot was ontvangen.

En dan lezen we verder in vers 22 dat Jozef en Maria daarna naar de tempel gingen in Jeruzalem om het kind Jezus aan de Heere "voor te stellen".

22 En toen de dagen hunner reiniging naar de wet van Mozes vervuld waren, brachten zij Hem naar Jeruzalem om Hem de Heere voor te stellen,

23 Gelijk geschreven staat in de wet des Heren: Al het eerstgeborene van het mannelijke ge-

slacht zal heilig heten voor de Here,

24 En om een offer te brengen overeenkomstig hetgeen in de wet des Heren gezegd is, een paar tortelduiven of twee jonge duiven.

Zij gingen dus naar Jeruzalem ongeveer zes weken na de geboorte van Jezus. Want de dagen hunner reiniging waren in totaal 40 dagen.

Er staat in vers 22: *toen de dagen hunner reiniging naar de wet van Mozes vervuld waren.*

Hierover staat in Lev. 12:1/4 het volgende:

1 De Here sprak tot Mozes: Spreek tot de Israëlieten: Wanneer een vrouw moeder wordt en een kind van het mannelijk geslacht baart, dan zal zij zeven dagen onrein zijn; als in de tijd van haar maandelijksse afzondering zal zij onrein zijn.

3 En op de achtste dag zal het vlees van zijn voorhuid besneden worden.

4 Drieëndertig dagen zal zij blijven in het reinigingsbloed; niets heiligs zal zij aanraken, naar het heiligdom zal zij niet komen, totdat de dagen van haar reiniging vervuld zijn.

Men kan zich afvragen, waarom deze reinigingswetten ook op Maria van toepassing waren na de geboorte van Jezus.

Ten eerste had Maria nog geen omgang met een man gehad en ten tweede was Jezus ontvangen van de heilige Geest.

Het antwoord is simpel. Hoewel Jezus naar de geest uit God was geboren en Gods Zoon was, was Hij *naar het vlees* uit Maria geboren en had Hij deel gekregen aan hetzelfde vlees en bloed als ons (Hebr. 2:14)

Of, zoals de staten-vertaling zegt in Rom.8:3

Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees

krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zendende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees.

Hier staat dus, dat God zijn Zoon zond "in gelijkheid des zondigen vleses" en er staat ook dat God de zonde veroordeeld heeft in het vlees (van Jezus).

Het moeder worden op zich was geen oorzaak van onreinheid maar er werd een mens geboren uit het nageslacht van de gevallen Adam met een vlees, waarvan Paulus schrijft in Rom. 7:18a schrijft: "ik weet dat in mij, dat wil zeggen, in mijn vlees, geen goed woont."

Deze oudtestamentische reinigingswetten voor Israël gelden uiteraard niet voor ons.

Gedurende die 40 dagen kon de vrouw rustig op krachten komen; naar het heiligdom (de tempel) mocht ze niet gaan en ook "niets heiligs aanraken" dat wil zeggen, ze mocht niets eten van wat van zgn. vrede-offers overbleef.

We gaan verder met Lucas 2:25

25 En zie, er was een man te Jeruzalem, wiens naam was Simeon, en deze man was rechtvaardig en vroom, en hij verwachtte de vertroosting van Israël, en de Heilige Geest was op hem.

De naam Simeon betekent: verhoring d.w.z. gebedsverhoring. Er staat dat hij rechtvaardig was en dat wil zeggen: trouw aan Gods geboden; het betrof zijn gedrag. Zijn gedrag was rechtvaardig.

En er staat ook dat hij vroom was; dat betekent dat hij vervuld was met heilige eerbied voor Gods geboden zoals Job, die vroom en godvrezend was en week van het kwade. Vroom zijn betrof zijn gezindheid.

Hij verwachtte de " vertroosting van Israël". Hij verwachtte het heil dat door de komst van de Messias zou komen. En: De heilige Geest was op hem.

26 En hem was door de Heilige Geest een godsspraak gegeven,

dat hij de dood niet zou zien, eer hij de Christus des Heren gezien had.

Weer wordt iets genoemd wat de heilige Geest betreft. Hem was een godsspraak gegeven of zoals de staten vertaling zegt: hem was een goddelijke openbaring gedaan door de heilige Geest. Hij zou de dood niet zien eer hij de Christus des Heren gezien had.

De grondtekst zegt: Eer hij de gezalfde des Heren gezien had.

En nu wordt weer iets over de heilige Geest verteld in relatie tot Simeon namelijk:

27 En hij kwam door de Geest in de tempel. En toen de ouders het kind Jezus binnenbrachten om met Hem te doen overeenkomstig de gewoonte der wet, nam ook hij het in zijn armen en hij loofde God en zeide:

Op het moment dat Jozef en Maria de tempel, d.w.z. de voorhof der vrouwen binnen gingen, was daar ook precies op dat tijdstip Simeon.

Ook hij nam het kind Jezus in zijn armen, dat wil zeggen: na zijn ouders (omdat er "ook" staat) en hij loofde God en zei:

29 Nu laat Gij, Here, uw dienstknecht gaan in vrede, naar uw woord, want mijn ogen hebben uw heil gezien,

31 Dat Gij bereid hebt voor het aangezicht van alle volken: 32 Licht tot openbaring voor de heidenen en heerlijkheid voor uw volk Israel.

Zoals Maria tegen de engel Gabriël: zie de dienstmaagd des Heren, mij geschiede naar uw woord" noemt Simeon zich hier een dienstknecht van de Heere.

Zijn ogen hebben nu de Messias gezien die heil zou brengen voor het aangezicht van alle volken. Maar ook heerlijkheid voor het volk Israëel, als zij uiteindelijk ook Hem zullen zien die zij doorstoken hebben, zoals in Zacharia 12:10 staat:

Ik zal over het huis van David en over de inwoners van

Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden; zij zullen hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben.

En over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene.

En dan verder met Lucas 2:33
En zijn vader en zijn moeder stonden verwonderd over hetgeen van Hem gezegd werd.

34 En Simeon zegende hen en zeide tot Maria, zijn moeder: Zie, deze is gesteld tot een val en opstanding van velen in Israël en tot een teken, dat weersproken wordt.

De komst van de Messias oefent tweeërlei werking uit: De één stoot zich aan Hem en zijn woorden en komt daardoor ten val maar de ander neemt Hem en zijn woorden aan en staat met Hem op om te wandelen in nieuwheid des levens.¹

¹ Rom. 6:4

Nadat Simeon eerst Jozef en Maria gezegend heeft en zij daardoor gesterkt werden, komt hij nu tot Maria met een woord over wat zich zal afspelen in de toekomst namelijk dat door haar eigen ziel een zwaard zal gaan. We kunnen zeggen dat de ziel de zetel der gemoed toestanden is:

35 En door uw eigen ziel zal een zwaard gaan, opdat de overleggingen uit vele harten openbaar worden.

De overleggingen uit vele harten worden openbaar. Men kiest voor of tegen Jezus; Hij is gesteld tot een val en opstanding voor velen.

36 Ook was daar Hanna, een profetes, een dochter van Fanuel, uit de stam Aser. Zij was op hoge leeftijd gekomen, nadat zij met haar man na haar huwelijksdag zeven jaren had geleefd.

Hanna (denk aan de moeder van Samuël) betekent: liefelijkheid. Zij was een profetes evenals in het oude testament Mirjam, Deborah en in het nieuwe testament

de vier ongehuwde dochters van Filippus (Hd. 21:9).

37 En nu was zij weduwe, ongeveer vierentachtig jaar oud, en zij diende God onafgebroken in de tempel, met vasten en bidden, nacht en dag.

Hanna was dus geregeld in de tempel, waar zij de godsdienst oefeningen bijwoonde ter gelegenheid van het morgen- en avondoffer.

Zij is een beeld van de ideale weduwe, zoals Paulus dat noemt in 1 Tim. 5:5 waar staat:

Een ware weduwe dan, die alleen staat, heeft haar hoop op God gevestigd en volhardt in haar smekingen en gebeden dag en nacht.

Er staat in Lucas 2:37 zo treffend van Hanna dat zij God onafgebroken diende in de tempel, met vasten en bidden, nacht en dag.

We gaan weer verder met vers 38

En zij kwam op datzelfde ogenblik daarbij staan, en zij loofde mede God en sprak over Hem tot allen, die voor Jeruzalem verlossing verwachtten.

Hanna kwam er bij staan; de handelswijze en de woorden van Simeon hadden haar aandacht getrokken en zij ervoer in haar innerlijk, dat dit uit de Geest was.

Zij ging toen ook God loven en sprak vrijmoedig over Hem tot allen, die voor Jeruzalem verlossing verwachtten. Haar woorden waren profetisch namelijk stichtend, vermanend en bemoedigend.

39 En toen zij alles volbracht hadden, wat volgens de wet des Heren te doen was, keerden zij terug naar Galilea, naar hun stad Nazaret.

40 Het kind groeide op en werd krachtig, en het werd vervuld met wijsheid, en de genade Gods was op Hem.

En Jesaja 7:14 en 15 noemt ook nog over Jezus' jeugd:

14 Daarom zal de Heere zelf u een teken geven: Zie, de jonkvrouw zal zwanger worden en een zoon baren; En zij zal hem de naam Immanuël geven.

15 Boter en honig zal hij eten, zodra hij het kwade weet te verwerpen en het goede weet te verkiezen.

Jezus maakte – hoewel Hij naar de geest Gods zoon was - ook als zoon des mensen een normale, menselijke ontwikkeling door zoals het hier staat:

Hij groeide op ... en Hij werd krachtig ... en Hij werd vervuld met wijsheid ... en de genade Gods was op Hem.

Laten wij dicht bij God leven zoals deze godvruchtige mensen Simeon en Hanna. Zij werden door de Geest geleid en op het juiste moment waren zij daar.